

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

judecătorul

Judecătorii

Tatiana Vieru

Tamara Chișca-Doneva, Mariana Pitic,

Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd recursul declarat de către Paraschiv Andrei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei împotriva întreprinderii municipale „Infocom”, societății pe acțiuni „ Apă-Canal Chișinău” și Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197, intervenient accesoriu Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/167 privind anularea parțială a datoriilor la plata pentru apă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Paraschiv Andrei și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2015,

c o n s t a t ă

La 04 octombrie 2013, Paraschiv Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Infocom” și SA „Apă-Canal Chișinău” privind anularea parțială a datoriilor la plata pentru apă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, începînd cu luna noiembrie 2007 pîrîții ÎM „Infocom” și SA „Apă Canal” Chișinău au indicat în ordinele de încasare a numerarului pentru apa potabilă consumată datorii în sumă de 1 701,33 lei, sumă ce a fost indicată repetat pînă la 01 noiembrie 2011 și care din motive necunoscute a fost micșorată pînă la 1 655,35 lei.

Menționează reclamantul că, la 31 iulie 2013 s-a adresat pîrîților cu o cerere prealabilă privind anularea tuturor datoriilor istorice din ordinele de plată a consumului de apă potabilă în sumă de 1701,33 lei, reieșind din faptul că acestea sunt lipsite de orice temei juridic, fiind expirat termenul de prescripție, însă cererea dată nu a fost satisfăcută.

Solicită reclamantul, anularea parțială a datoriilor în sumă de 1655,35 lei pentru apa potabilă din ordinul de încasare a numerarului pentru luna august 2013 și încasarea de la pîrîți în beneficiul său a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexaminarea în termen a cererii prelabile din 31 iulie 2013.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 aprilie 2014 în proces în calitate de copîrît a fost atrasă Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197 (f.d.90).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015 în proces în calitate de intervenient accesoriu a fost atrasă Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/167 (f.d.93).

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Paraschiv Andrei a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Paraschiv Andrei și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2015.

La 14 ianuarie 2016, cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 CPC, Paraschiv Andrei a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea dispozițiilor judecătorești și remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, nefiind constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Menționează și faptul că, instanțele de fond neîntemeiat i-au respins demersurile privind prezentarea de către intimați a informațiilor detaliate în privința tuturor datoriilor, iar în situația în care aceștia nu au putut proba prezența datoriilor și izvorul obligației de achitare, acțiunea urma să fie admisă.

Verificînd în limitele invocate în recurs legalitatea hotărîrilor atacate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

În conformitate cu art. 130 CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

În speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază concluziile instanțelor judecătorești ca fiind rezultate din neexaminarea multiaspectuală a cauzei și în consecință, aplicarea eronată a legii.

Din materialele dosarului s-a constatat că, la 04 octombrie 2013 Paraschiv Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Infocom”, SA,, Apă - Canal Chișinău ” și Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197, intervenient accesoriu Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/167 solicitînd, anularea parțială a datoriilor în sumă de 1655,35 lei pentru apa potabilă din ordinul de încasare a numerarului pentru luna august 2013 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, respingînd-o ca neîntemeiată.

Soluția primei instanțe, a fost apreciată ca fiind justă și de către instanța de apel, care a reiterat circumstanțele constatate de prima instanță reținînd că, ÎM „Infocom” și SA „Apă-Canal Chișinău” nu au contract direct cu reclamantul Paraschiv Andrei, iar acesta beneficiază de serviciile gestionarului APLP nr. 54/197.

Sub acest aspect se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărîrii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În conformitate cu pct. 3 din hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor

locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, serviciile se prestează proprietarilor de apartamente, încăperi locuibile în cămine sau asociațiilor lor, chiriașilor și locatarilor în baza contractelor încheiate direct cu furnizorul de servicii sau cu prestatorul de servicii. Sistemele de alimentare cu apă potabilă și apă caldă menajeră din interiorul blocurilor locative pot fi transmise, prin acordul comun al părților, în gestiune furnizorilor de servicii publice de gospodărie comunală, conform contractelor încheiate între prestatorul de servicii și gestionarul fondului locativ.

Conform art. 12 alin. (3) lit. b) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402-XV din 24.10.2002, operatorii au față de consumatori obligația să furnizeze/să presteze servicii conform contractelor încheiate cu consumatorii și conform legislației în vigoare.

Actele cauzei atestă că, ÎM „Infocom” în referința la cererea de chemare în judecată a invocat că, toate calculele pentru serviciile locativ-comunale ale ap. 27 din str. A.Russo nr. 18/1 sunt efectuate în baza informației primare prezentate lunar de către gestionarul fondului locativ APLP nr. 54/197 și de către prestatorii serviciilor locativ-comunale, iar efectuarea recalculului în mărime de 1 655, 35 lei pentru apartamentul nominalizat ține de competența gestionarului fondului locativ APLP nr. 54/197 și a prestatorului de serviciu SA „Apă-Canal Chișinău”.

Totodată, SA „Apă-Canal Chișinău” a invocat că, relațiile contractuale privind furnizarea serviciilor de aprovizionare cu apă și evacuarea apelor uzate a blocului din str. A. Russo 18/1, mun. Chișinău, în care se află și apartamentul lui Paraschiv Andrei, sunt stabilite între APLP nr. 54/167, gestionarul blocului, în temeiul contractului nr. 55000401 din 16.06.1998 și SA „Apă-Canal Chișinău”, prestatorul serviciilor.

La fel, din conținutul facturilor lunare la plata pentru serviciile comunale de aprovizionare cu apă, în calitate de gestionar al apartamentului litigios este indicat APLP nr. 54/167.

În cadrul ședinței de judecată în prima instanță, reprezentantul ÎM „Infocom” a indicat că, blocul din str. A. Russo 18/1 pentru serviciile energiei termice este gestionat de către APLP nr. 54/197, iar pentru serviciile de alimentare cu apă este gestionat de către APLP nr. 54/167 și evidența se duce pe două conturi (f.d.92).

Colegiul menționează și faptul că, pe parcursul examinării cauzei, reprezentantul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197 a invocat că, nu are relații contractuale cu SA „Apă-Canal Chișinău”, ÎM „Infocom” și nici cu recurentul Paraschiv Andrei (f.d.82, 125).

Instanței de judecată i-a fost prezentat și răspunsul APLP 54/167 din 05.02.2015 nr. 01-1/10, din care rezultă că blocul locativ din str. A. Russo 18/1 mun. Chișinău, nu se află în gestiunea APLP 54/167 (f.d.139).

În acest context, Colegiul consideră că, întru elucidarea tuturor circumstanțelor, instanța de apel, la examinarea pricinii urma cu certitudine să stabilească relațiile contractuale privind furnizarea serviciilor de aprovizionare cu apă și evacuare a apelor uzate a blocului din str. A. Russo 18/1, mun. Chișinău, precum și să constate gestionarul fondului locativ responsabil de prezentarea informației pentru serviciile prestate, deoarece după cum s-a constatat din materialele dosarului, circumstanțele date se contrazic. Or, instanța de apel a tratat cauza la modul general, când de fapt ar fi trebuit să analizeze toate circumstanțele cauzei în parte și să le trateze în mod unitar.

Drept consecință, Colegiul conchide că instanța de apel nu a determinat definitiv obiectul probațiunii și circumstanțele ce urmau a fi probate și ca urmare, a adoptat o hotărâre ilegală, fapt ce determină remiterea cauzei la rejudecare. Or, prin neexaminarea tuturor circumstanțelor cauzei, a probelor administrate, părțile sunt lipsite de dreptul la un proces echitabil prevăzut în art. 6 pct.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care asigură respectarea principiilor fundamentale ale oricărui proces.

Lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, de aceea cauza urmează a fi reexaminată.

Totodată, Colegiul menționează că din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (*cauza García Ruiz c. Spaniei din 21.01.1999*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și nu a elucidat circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii întru aplicarea corectă a normei de drept ce guvernează rezolvarea prezentului litigiu și deoarece, eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a restitui pricina spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Paraschiv Andrei.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei împotriva întreprinderii municipale „Infocom”, societății pe acțiuni „ Apă-Canal Chișinău” și Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197, intervenient accesoriu Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/167 privind anularea parțială a datoriilor la plata pentru apă și repararea prejudiciului moral, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî